

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XII.
Marec
2009

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 3

Čas štyridsaťdenného pôstu

Cirkev sa pripravuje počas štyridsiatich dní na udalosti, ktoré sa odohrajú v Jeruzaleme. V tomto období sa kresťania celkom osobitne vyzývajú, aby sa obrátili: „*Hľa, tu je milostivý čas! Hľa, deň spásy!*” (2 Kor 6, 2) Vlastný čas štyridsaťdenného pôstu sa začína na Popolcovú stredú. Pred omšou kňaz poznačí každého na čele popolom, pričom hovorí slovami: „*Pamätaj, človeče, že si prach a na prach sa obrátiš.*”

Pôstna doba je zároveň časom opätovného pokusu o nápravu, časom obrátenia, pokánia, obhajoby našej vnútornej slobody proti všetkému, čo nás chce odviesť od služby a od lásky.

Čo sa od nás očakáva v pôste? Prav bolo všetko oveľa zjavnejšie a jasnejšie. Jestvoval pevný pôstny poriadok, ktorý človeku dával predstavu, že každopádne niečo robil. Teraz sa však pôst stal menej jasnou záležitosťou. Naša práca, ktorá často vyčerpáva nervy, naša predstava o pomere ducha a tela, náš dnešný spôsob stravovania, to všetko robí z pôstu záleži-

tosť, ktorá niekedy veľmi ťažko zapadá do nášho života. Preto nový pôstny poriadok apeluje už oveľa silnejšie na svedomie každého jednotlivca.

Pôstne obdobie je dobou jednoduchosťi; nie je sviatočným obdobím. S evanjeliovou bdelosťou a s akousi neúprosnou poctivosťou voči sebe, pokúšame sa obnoviť kráľovstvo Božie v nás, solidárne s naším Pánom, ktorý kráča v ústrety svojmu umučeniu. Táto obnova môže pre každého znamenať niečo iné, podľa toho, čo mu vnuká láska. Pre jedného pôstna doba znamená obmedziť fajčenie a pitie, pre druhého prísne plnenie povinností v práci a v rodine, alebo väčšiu trpezlivosť v ťažkostiach, alebo sústrediť sa na to, čo chce iný. Veľmi realistická a dôležitá forma pôstu je aj to, že usporíme nejaké peniaze a potom ich venujeme pre núdzných ľudí a pre dobré podujatie, zatiaľ čo by sa niečo možno aj nám celkom dobre zišlo. Ako varovanie a priamo ako výzva stojí na začiatku pôstu evanjelium, ktoré sa číta

(pokračovanie na 2. strane)

Téma:**Reč symbolov v liturgii (8)**

Otčenáš je najzákladnejšou modlitbou. Pozná ju takmer každý. Ak by sme však chceli pomaly, pokojne premýšľať nad každým slovom, zistíme, že je to modlitba neuveriteľne ťažká: Tvoje meno nech sa posväti, tvoja vôľa nech sa stane, tvoje kráľovstvo... nie my, nie naše predstavy, nie naše túžby. Je to však aj modlitba, ktorú neraz obdivujú ľudia z iných náboženstiev, ale aj naši ľudia, keď preniknú do jej obsahu.

Zaujímavé je, že v samotnej Biblii máme dve rozdielne znenia tejto modlitby. Úplne to súvisí s Ježišovými postojmi: nedal nám nejaké zaklínadlo či magickú formulu na modlitbu, nedal nám len jeden spôsob... Ježiš bol v týchto veciach veľmi slobodný (až tak, že to farizejov a zákoníkov provokovalo). Ide totiž o srdce, nie o presné znenie slov.

Vo sv. omši má táto modlitba svoje nenahraditeľné miesto. Opätovne naznačuje, že aj keď je sv. omša spomienkou na Ježiša Krista, predsa sa neprestajne modlíme k tomu Bohu, ku ktorému sa modlí Ježiš. Modlíme sa k Bohu Ježiša Krista.

V katolíckej liturgii nepridávame bežne v modlitbe *Otčenáš* dodatok „...lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva naveky“ (niektoré iné kresťanské cirkvi to majú ako súčasť modlitby, pretože je to v samotnej Biblii). U nás je to prednesené v odpovedi na modlitbu kňaza: „Prosíme Ťa, Otče, zbav nás všetkého zla, udeľ svoj pokoj...“, ale je to prakticky stále súčasťou modlitby *Otčenáš*.

Modlitbou *Otčenáš* začína *obrad prijímania*. Avšak ešte pred samotným prijímaním máme *obrad podania rúk*.

Odborníci hovoria (a možno sa to časom zmení podľa ich mienky), že tento úkon tu nie je vložený v ideálnom poradí. Má to byť totiž obrad zmierenia sa s inými. Priat' skutočný pokoj. Mať v sebe pokoj. Nie je vložený na ideálne miesto preto, že Ježiš hovorí: „Ak prinášaš svoj dar na oltár, a tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar pred oltárom, a choď sa najprv zmieriť so svojim bratom.“ Teda už pred premenením by mal mať človek usporiadané svoje svedomie a svoje vzťahy.

Nemali by sme zabudnúť ani na neverbálnu komunikáciu. Dnes je tento termín celkom moderný. Znamená, že aj bez slov prenášame posolstvo. Ak sa, napríklad, niekto nevie pozrieť do očí inému, predpokladáme buď nejaké výčitky svedomia alebo neúprimnosť postojá. Takýto postoj je pre nás minimálne zvláštny. Všetky symbolické prejavy v liturgii by mali byť úprimné, naplno prežívané a naplno znázornené. Ak sa bijeme úprimne do pŕs na znak ľútosti, malo by to byť vnímateľné aj v samotnom symbole. Ak podáme niekomu ruku na znak pokoja a zmierenia, tiež by už zo samotného gesta malo byť jasné, že to myslíme úprimne.

(pokračovanie nabudúce)

-pc-

Čas štyridsaťdenného pôstu

(pokračovanie z 1. strany)

v pondelok po prvej nedeli pôstnej: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 40) V tomto čase by sa mal klásť osobitný dôraz aj na modlitbu. Napríklad bolo by azda namieste dôkladne si zrevidovať svoju rannú a večernú modlitbu a modliť sa osobitne starostlivo v rodine modlitbu pred jedlom a po jedle. Vo farnostiach sa v tomto období konajú

osobitné liturgické slávnosti, na ktorých by sme sa mohli zúčastniť. Pôstna doba je však predovšetkým časom pokojnej a úprimnej spovede.

Jednoduchosť pôstnej doby mala by sa prejaviť aj v spoločenskom živote. Veď aj liturgia odsunuje slávnosti, napríklad svadby, ak to ide bez veľkých ťažkostí. Tak isto by malo byť možné odsunúť slávnosti aj v každodennom živote. Isteže, nie je to pohodlné; možno tým spôsobíme iným neprijemnosti. Ale súčasne takto preukážeme dobrú službu tým istým ľuďom, keď sa pridržame počestného a pritom skromného životného štýlu.

V liturgii pôstnej doby je nápadný osobitný výber liturgických textov. Dôraz sa kladie predovšetkým na tri témy: Pokánie a odpustenie hriechov (predovšetkým v prvom týždni), rozjímanie o krste (predovšetkým v treťom a štvrtom týždni), umučenie Kristovo (predovšetkým v piatom a šiestom týždni). Druhý týždeň nemá svoju vlastnú tému.

Piatou nedeľou začína „čas umučenia“. Liturgia obracala zrak na Ježišovo utrpenie. Obrazy svätých, ktoré by mohli vyvolávať myšlienky na nebeskú slávu, prikryjú sa fialovými rúškami. Ba aj kríž, ktorý už v starovekej Cirkvi často naznačuje aj čosi z oslávenia a zmŕtvychvstania, zakryje sa fialovým plátnom. Evanjeliové texty berú sa v tomto týždni z obťažných rozhovorov Pána s farizejmi. Cirkev sa koncentruje na Ježišov boj.

prevzaté z knihy
Zvěstování víry, Sít', 1996

Pokoj v duši

V našich kinách uvádzajú nový film s názvom *Pokoj v duši*, úvodnú pieseň máme možnosť počuť z médií. Film som ešte nevidela, ale spomínaná skladba ma chytila za srdce. „...Pokoj duši boľavej...“

Duša a telo – dvojica, ktorá úzko súvisí, sú prepojené, jedno bez druhého neznamenať nič. Keď je telo a duša v súlade, sme spokojní a pokojní. Aspoň – mali by sme byť.

- Mali by sme niečomu veriť, pozitívne myslieť, nezaoberať sa tým, ako mám ublížiť najbližším, susedom či hocikomu. Viem, nájdu sa takí ľudia, ktorí bez podobnej filozofie nemôžu byť. Lekári nám radia žiť bez stresov, podľa ich rád pokračovať v živote, žiť v súlade s prírodou, nemyslieť na to, čo by nám ublížilo.

- Niečomu veriť znamená myslieť na niečo a myslenie je činnosťou ducha. Máme myslieť na pozitívne veci, veriť v dobro človeka. Poradili mi, pri mojej nedávnej kríze: „Usporiadaj si osobný život, prijmi realitu takú, aká je, teš sa z toho, čo máš, zbav sa pesimizmu. Prestaň sa ľutovať, maj radosť zo života. Tak nájdeš pokoj v duši!“

Hľadáme v ľuďoch len to dobré, verme v pozitívne veci. Ak žijeme podľa zákonov prírody, v súlade s prirodzeným poriadkom, a ak sú naše myšlienky plné nádeje, viery v šťastie, životnú radosť a úspech, potom prežijeme aj rozumný, šťastný život v zmysle stvorenia. Nezabúdajme odpúšťať, veď odpustenie je krokom na ceste k stretnutiu s Najvyšším. Verme v Boha a nájdeť svoj pokoj v duši.

Ja som rady do života prijala, viem, že mnohí z Vás žijú podľa nich. Verím, že šťastie si nájde cestu aj k Vám, aj ku mne. A budem sa usmievať, veď šťastie príde k tým, ktorí sa smejú.

A. O.

PAVOL – človek roka

Jeho život bol ako obrovský maratón. Na svojich cestách prekonal 16-tisíc kilometrov. Neváhal prekonávať veľké vzdialenosti a bez prestania sa hnať preto, aby získal svet pre Krista, lebo ako napísal: *Sám som bol získaný Kristom*. Z prenasledovateľa Cirkvi sa stal najväčší misionár, apoštol národov. Dnešní špecialisti na reklamu môžu snívať o jeho účinnosti. Pavol z Tarzu.

Jemu je zasvätený tento rok, ktorý sa začal na liturgický sviatok sv. Petra a Pavla 29. júna 2008. Apoštol Pavol, výnimočná a temer nenapodobiteľná, no predsa podnecujúca postava, stojí pred nami ako príklad úplnej oddanosti Pánovi a jeho Cirkvi, ale aj veľkej otvorenosti voči ľudstvu a jeho kultúram. Preto je správne, že mu vyhradujeme osobitné miesto nielen v našej úcte, ale aj v našom úsilí o pochopenie toho, čo chce povedať aj nám, dnešným kresťanom.

Myšlienku svätopavlovského jubilejného roku navrhol kardinál Andrea Cordeiro Lanza di Montezemolo, arcikňaz rímskej Baziliky svätého Pavla za hradbami pri príležitosti dvetisícročného výročia narodenia apoštola národov. Jubilejný Rok svätého Pavla zahŕňa tri fázy: prvý rok bol prípravný, jadro slávenia sa koná od 29. júna 2008 do rovnakého dátumu roku 2009 a tretí rok by mal slúžiť na uzavretie a zhodnotenie jednotlivých podujatí.

Rok svätého Pavla je pre nás šanca, aby sme nanovo objavili tohto neobyčajného človeka, silu jeho viery, tajomstvo plodnej misie. Cirkvi, ktorej dnes chýba

misijný zápal a odvážni, presvedčiví svedkovia viery je dnes potrebný oheň, ktorým horel Pavol.

O Pavlovi dnes vieme veľa. Informácie pochádzajú z dvoch prameňov: z jeho listov a z rozprávania jeho učeníka, sv. Lukáša, ktoré je zapísané v Skutkoch apoštolov. V živote sv. Pavla pozorujeme dve výrazné časti a to: život „**pred Kristom**“ a život „**v Kristovi**“. Tieto časti oddeľuje udalosť, ktorá sa stala pod Damaskom, a ktorá je pre nás kľúčom k pochopeniu jeho života.

Keď hľadáme na dielo sv. Pavla, удивuje nás svojou mohutnosťou. „*Ľudsky hladiac, bez Pavla by nebolo všeobecnej Cirkvi, nebola by kresťanská Európa*“

napísal kardinál Joachim Meissner. To Pavol priniesol Európe Krista. Vo Filipách pokrstil Lýdiu, prvú Európanku a tam aj založil prvú komunitu Pánových učeníkov.

Oslovenie „**najväčší misionár v dejinách**“ nie je teda vôbec prehnané. Apoštol uskutočnil najmenej tri veľké misijné cesty. Toľko ich opisuje svätý Lukáš, ale na základe *Listov svätého Pavla* si možno domyslieť, že ich bolo viac. Tradícia hovorí, že apoštol došiel s evanjeliom až do dnešného Španielska. Predpokladá sa, že prešiel 16-tisíc kilometrov po cestách rímskeho impéria a po vodách Stredozemného mora. Maratón Pavla bol celý čas behom s prekážkami. Neraz pritom stretal odpor poslucháčov, neporozumenie, prenasledovanie a po celý čas mu doslova do očí hľadela smrť.

Od Židov som päť ráz dostal štyridsať bez jednej, tri razy ma bičovali, raz kameňovali, trikrát som stroskotal na lodi, noc a deň som bol na morských hĺbinách, často na cestách, v nebezpečenstvách na riekach, v nebezpečenstvách od zbojníkov, v nebezpečenstvách od vlastného rodu, v nebezpečenstvách od pohanov, v nebezpečenstvách v meste, v nebezpečenstvách na púšti, v nebezpečenstvách na mori, v nebezpečenstvách medzi falošnými bratmi, v námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde, veľa ráz o pôstoch, v zime a nahote. A okrem toho na mňa deň čo deň dolieha starosť o všetky cirkvi. (2 Kor 11, 24-28)

Pavol ohlasoval Radostnú zvesť (evanjelium) všade, kde len mohol. Rečnil na aténskom areopágu a námestiach veľkých miest, v synagógach, ale tiež na lodi, vo väzení, v súkromných domoch či pred súdom. Hovoril k zástupom aj osobne, vysielal poslov, písal listy. Pri zakladaní nových komunit, nezabúdal na tie, ktoré ponechal v iných miestach. Na poslednú

cestu sa vydal ako väzeň. Došiel do Ríma. Krátko pred smrťou vo väzení písal: *Lebo ja mám vyliat svoju krv na obeť ... Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval.* (2 Tim 4, 6-7)

Je zaujímavé, že Pavol nikdy nevyjadruje obavy z toho, že je málo kresťanov, alebo z toho, že nezastávajú významné miesta v spoločnosti. Jeho obavy sa dotýkajú inej veci, a to, či naozaj túžia po Kristovi. Jemu samotnému práve táto skutočnosť umožňuje prežívať hlbokú vnútornú radosť aj uprostred mnohých skúšok.

Pavol ani v krajne nepriaznivých okolnostiach neživí, ale žije plným životom. Tým nielen strhuje k nasledovaniu Krista aj druhých, ale sa tiež stáva citlivý voči hľadajúcim aj voči slabým vo viere. Stručne povedané: jeho život sa stáva Božím darom pre svoje okolie. Nie sú to všetko postoje, po ktorých tiež túžime či máme túžiť?

P. Viktor Mišuth, CSsR

Modlitba k svätému Pavlovi

Svätý Pavol, apoštol plný horlivosti a mučeník pre lásku Kristovu, vypros nám hlbokú vieru, nezlomnú nádej a planúcu lásku k Pánovi, aby sme mohli spolu s tebou povedať:

„Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“
Pomôž nám stať sa apoštolmi, ktorí verne slúžia tvojej Cirkvi, a svedkami tvojej pravdy a krásy uprostred temnôt našej doby.

S tebou chválime Boha nášho Otca:
„Jemu buď sláva, v Cirkvi a v Kristovi na veky vekov.“

Amen.

Stretnutie katolíckych médií

Na pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku sa uskutočnil dňa 14.2.2009 seminár s názvom: *Plnia Katolícke médiá v slovenskej spoločnosti svoju úlohu? II.* Po štyroch rokoch sa opäť zorganizovalo stretnutie zástupcov najväčších katolíckych médií, periodík, rozhlasu, televízie a tiež TK KBS. Myšlienka, začať sa pravidelne stretávať, sa zrodila v občianskych združeniach, vo *Fóre pre verejnú otázku* a v *Network Slovakia*, združenie mladých katolíckych novinárov. Už pred štyrmi rokmi si katolícke médiá zaumienili užšie spolupracovať, riešiť otázky fungovania a modernizovania, a tým čeliť novým výzvam, ktoré dnešná spoločnosť vyžaduje.

V prvej sekcii vystúpili s príspevkami riaditeľ Televízie Lux – Marek Poláček,

ktorý hovoril o vzniku a fungovaní novej katolíckej televízie na Slovensku, riaditeľ Rádia Lumen – Juraj Spuchľák, ktorý predstrel poslanie katolíckeho rádia a katolíckych médií vôbec, vedúca sekretariátu Katolíckych novín – Martina Grochálová, vyvracala falošné mýty o katolíckych novinách a riaditeľ TK KBS – Jozef Kováčik prezentoval pokroky TK KBS od posledného stretnutia.

Po obede v druhej sekcii vystúpili zástupcovia katolíckych periodík. Za týždenník Zrno vystúpil vydavateľ Michal Vaško, ktorý reagoval na súčasnú situáciu týždenníka, ďalej Alžbeta Mráková, šéfredaktorka rodinného magazínu Familia, ktorá hovorila o kritickej situácii fungovania rodinného magazínu, Juraj Gradoš, šéfredaktor greckokatolíckeho časopisu Slovo, ktoré v tomto roku oslavuje 40. narodeniny, hovoril o krokoch, ktoré Slovu napomohli k rozšíreniu čitateľskej obce a Ján Miško, šéfredaktor mládežníckeho časopisu AHA! Spolu so svojou zástupkyňou Barborou Bendzákovou, prezentovali poslanie jediného kresťanského časopisu pre mladých.

Pred verejnou časťou seminára, v piatok, sa uskutočnilo interné stretnutie spomínaných zástupcov. V užšom kruhu

zľava: Poláček, Spuchľák, Grochálová

zľava: Vaško, Mráková, Bendzáková

mali možnosť zhodnotiť predchádzajúce štyri roky svojho pôsobenia. Terézia Rončáková, jedna zo spoluorganizátorov seminára, zhodnotila piatkové stretnutie slovami: „Veľká zmena nenastala, mediálna trojnožka, ktorá sa prijala v roku 2005 ešte stále pokrývkáva“. Na trhu katolíckych médií by mali fungovať pastoračné médiá, médiá pre konštruktívny dialóg o spoločenských témach a médiá pre rodiny a mládež. Zrno a Familia stoja veľmi kriticky. No čo je pozitívum, to sú nové elektronické médiá, ako televízia Lux, ktorá vysiela aj na internete a tiež nové vymoženosti katolíckych web stránok.

V súhrne celej diskusie sa stále vynára ten istý problém a to potreba vnútrocirkevného dialógu, užšie prepojenie katolíckych médií s duchovenstvom a laikmi, potreba profesionality katolíckych mediálnych pracovníkov, pružne reagovať viac na celospoločenské otázky. Prenikať cez médiá do spoločnosti, do oblastí a priestorov, kde sa vytráca zmysel pre pravdu, život, spravodlivosť, tam kde sa vytráca civilizácia života. Podávať kresťanské hodnoty a postoje formou argumentácie, ktorá je prístupná aj pre ľudí, ktorí netušia, že existuje aj iná alternatíva k hodnotám, ktoré prezentujú masové médiá. To si vyžaduje väčšiu odbornosť a vzájomnú spoluprácu katolíckych novinárov a mediálnych pracovníkov, aby vedeli podnetne reagovať na spoločenské otázky ako podotkol tiež Mons. Stanislav Zvolenský, ktorý sa zúčastnil neverejnej časti seminára.

Katka Hrehačová
foto: Peter Spusta

Ukončenie fašiangu

Pred dvomi rokmi sa v Suchej nad Parnou zrealizovala myšlienka obnoviť spoločné ukončenie fašiangov. V tomto roku musela byť pripravená akcia, plánovaná na nedeľu 22.2., odložená. Tragédia, ktorá sa stala na železničnom priecestí v Polomke otriasla celým Slovenskom. Bolo treba rýchlo rozhodnúť, aká forma štátneho smútku bude vhodnejšia. Venovať program pamiatke tragicky zosnulým, alebo program preložiť na utorok. Konečné rozhodnutie starosta padlo v nedeľu na obed: Program sa prekladá.

Zmenou situácie sa čiastočne zmenil aj program. Plánovaný sprievod v maskách sa nekonal. O devätnástej hodine moderátor večera, Stano Martinkovič,

plnej sále kultúrneho domu ohlásil prvých účinkujúcich. Detský folklórny súbor vedený Miladou Krajáčovou predviedol úplne nové vystúpenie. Už pred dlhším časom na nám Miladka stratila zo stránok Duchovných ozvien. O to viac ju vidíme pri práci s mladými folkloristami. Svoje

ambície pretavuje do prípravy nových scénok, ktoré sú od vystúpenia k vystúpeniu stále lepšie a lepšie.

Na folklórnu nôtu pokračovala excellentným vystúpením aj skupina Tadema. Od zborového spevu sme folklór neočakávali. Za to nás obohatili krásnym spevom. Prvú časť fašiangového programu uzatvorilo spoločné vystúpenie doterajších účinkujúcich: detský folklórny súbor, Tadema, Suchovský spevácky zbor a Dychová hudba Suchovanka. Záverečnou piesňou *Fašiangy – Turíce* pripomenuli končiace sa obdobie.

Moderátor opäť pripomenul niekoľko zaujímavostí z histórie fašiangových tradícií – hlavne skutočnosť, že masky sa využívali na to, aby sa ľudia zabavili a mohli sa vysmievať nešvárom iných. Pripomenul i skutočnosť, že pochovávanie basy v tomto regióne symbolizovalo ukončenie zábav a začiatok prípravy na pôst. K tejto tradícii sa odhodlali vrátiť

dychovkári v spolupráci s hasičmi. Vystúpenie bolo doprevádzané smiechom a odmenené potleskom.

Na záver starosta obce, František Oboril, všetkým účinkujúcim srdečne poďakoval. Bol milo prekvapený predvedeným programom. Po oficiálnom programe bolo pohostenie a zábava až do polnoci, kedy sa začal pôst Popolcovou stredou.

Počas zábavy som sa stretol s priaznivými ohlasmi na program a „pochovávanie basy“. Mária Mazúrová sa vyjadrila: „Videla som viacero podobných programov pochovávania basy, ale tento bol v niečom iný. Bol vtipný a pritom neurazil. Neboli zneuctené náboženské symboly, ako sa to v mnohých prípadoch stáva.“

Fašiang, čas veselien a plesov, sa skončil. Začal čas pokánia.

Prajem všetkým pokojnú prípravu na blížiacu sa Veľkú noc.

Peter Spusta
foto: Stanislava Šajbidorová

Rozprávky

Celé generácie rodičov uvádzali svoje deti prostredníctvom rozprávok do spoločne žitého sveta. Nešlo o vyplnenie času či strašenie, ale o proces výchovy, ktorý vstúpil do detskej duše cit na rozlišovanie dobra a zla. Spolu s duchovnou tradíciou vytváralo rozprávanie odkazujúce k nadčasovým dimenziám aj vedomie sveta a kontinuity života v ňom. Aj preto nesedí prirovnávanie rozprávok k reči politikov, ktoré som postrehol v jednom z rozhovorov začiatkom roka.

Reč politikov už dlhšie nezohľadňuje v prvom rade spoločne zdieľaný svet, či precízne rozdelenie dobra od zla, ale je upriamená na preferencie. Čo je však ešte horšie, spoločne zdieľaný svet sme stratili aj v bežnom živote. Sledujeme vlastné priority s vytýčeným cieľom v podobe úspechu. Novými technikami a metódami chceme čo najskôr zbohatnúť.

V tomto snažení sa nám javí tradícia i rozprávky ako rozprávanie z iného sveta. Iba hlúpy Jano by šiel obhajovať pravdu a spravodlivosť, na ktorú sme už rezignovali. Kto by už chcel deliť tri zarobené groše ako v rozprávke, kde sa jeden vrátil, druhý spotreboval a tretí nechal na zajtrajšok. Chceme žiť dnes a najlepšie na úver. Nech splácajú iní. Keďže nás už nespája žitá tradícia, ani spoločný svet, ťažko sa dovolávať i svedomia. To máme u nás doma všetci čisté. Lepšie povedané, sú

od nás aj horší. Hlavne tí, ktorí nie sú s nami, alebo sú za „hranicami“, odkiaľ všetko riadia a diktujú nám, čo máme robiť.

A tak sa vynára iné, predmýtické, démonické rozprávanie. Nie sú to rozprávky pre malé deti. Sú to príbehy obsahujúce spodné živočíšne vody vidiace iba samých seba s hľadaním nepriateľov, vinníkov. Toto rozprávanie však nemá na rozdiel od rozprávok dobrý koniec. V histórii po takýchto rozprávaníach ostávajú tisícky mŕtvych a zbedačených. Paradoxne sme v mene rozumu opustili rozprávky i tradíciu a vytratil sa i rozum. Chceme veriť, že tento svet s miliónmi hladujúcich nie je náš problém, že ekonomická kríza sa nás netýka a nie je o našom videní sveta, že strata dôvery a viery v spravodlivosť je vinou politikov. Deti cítia rozpor i našu podlomenú vieru. V neukotvenom chladnom svete kalkulácie riešia citovú vyprahutosť po svojom.

Je čas všimnúť si to. Pokúsiť sa prerozprávať to, čo nosíme v sebe, naše viery i sklamaná, pády bez nadbytočných prikras, bez zamlčania vlastných chýb. Každý nový deň je možnosťou vrátiť sa k rozprávaniu, ktoré prekračuje seba, k rozprávaniu, ktoré spája nie pre krátkodobé vlastné ciele, ale pre spoločne žitý svet. V ňom zdieľame život s miliardou iných ľudí.

Pavol T.

50-tka v Ružovej doline

V kláštore sestier uršulínok bola v sobotu 21.2. 2009 už od rána radostná atmosféra. Hlavným dôvodom bola oslava 50-tyky P. Viktora Mišutha, CSsR. Zišli sa

tu pátri redemptoristi na čele s P. Michalom Zamkovským viceprovinciálom redemptoristov, pán farár Peter Cibira, kňazi z blízkeho okolia a pozvaní hostia.

Oslava začala o 10,30 hod. ďakovnou svätou omšou v kaplnke sestier uršulínok. Hlavný celebrant P. Viktor, pristúpil k oltáru spolu s dvanástimi kňazmi, aby spolu ďakovali za dar 50 rokov života a za

všetky udelené dobrodenia. Slávnostným kazateľom bol P. Michal Zamkovský, CSsR. Počas sv. omši spieval zbor sestier uršulínok, pod vedením sr. Blandíny Angelovičovej, OSU.

Po slávnostnom *Teba Bože chválime* a po požehnaní sa jubilant všetkým poďakoval a prejavil veľkú radosť a vďačnosť za všetky udelené milosti, dary a dobrodenia, ktorých sa mu dostalo.

Potom nasledovali gratulácie a posekanie pri sviatočnom stole. Atmosféru príjemnila dychová hudba *Suchovanka*, ktorá prišla pozdraviť nášho jubilanta, do zábavného programu prispeli sestry uršulínky, pozoruhodným bol aj africký tanec a spev doktora Victora Ibaru, rodáka z Konga a veľmi zabodoval aj harmonikár P. Vladimír Pavla, SJ, ktorý udržoval dobrú atmosféru počas celej oslavy. Dobrá atmosféra, radosť, spev a srdečnosť naplnili celý náš dom.

Nech je za všetko Pán zvelebený !!!

sr. Veronika, OSU

foto: Peter Spusta, sestry uršulínky

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Aby úloha ženy bola viac ocenená a využívaná na rozvoj všetkých krajín.
- **Misijný:** Aby sa biskupi, kňazi, zasvätené osoby a laici Katolíckej cirkvi v Čínskej ľudovej republike podľa listu pápeža Benedikta XVI. stali znamením i nástrojom jednoty, spoločenstva a pokoja.
- **Úmysel KBS:** Aby sme podľa príkladu svätého Pavla mali nádej, že za príkladný život dostaneme večnú odmenu.

február v našej farnosti

pokrstení:

- * 5.10.1997 Richard Mráz, Suchá
- * 5. 9.2008 Viktória Mrázová, Suchá
- *21.10.2008 Katarína Glindová, Suchá
- * 8. 9.2008 Dominika Minarovičová, Suchá
- *12.11.2008 Jakub Chovanec, Suchá
- *15. 1.2009 Adriána Ščepánková, Suchá
- *16.12.2008 Michaela Kačanová, Suchá
- * 2. 1.2009 Soňa Stanová, Suchá
- * 2. 1.2009 Karin Chmurová, Suchá

**Všetkým, gratulantom a dobrodincom,
ktorí si na mňa spomenuli pri mojom
životnom jubileu zo srdca ďakujem
a dávam svoje kňazské požehnanie.**

P. Viktor Mišuth, CSsR

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor farnosti

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, pripravované akcie

1.3.

zbierka na charitu

3.3.

biskupská vysviacka Mons. Jozef Feranec,
emeritný diecézny biskup (1973, †2003),
Banská Bystrica

17.3.

biskupská vysviacka Mons. Alojz Tkáč,
arcibiskup, metropolita, (1990), Košice

18.3.

biskupská vysviacka Mons. Eduard
Kojnok, diecézny biskup (1990), Rožňava

19.3.

biskupská vysviacka Mons. Rudolf Baláž,
diecézny biskup (1990), Banská Bystrica

20.3.

biskupská vysviacka Mons. Stanislav
Stolárik, pomocný biskup (2004), Košice

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na marec

Rozpis svätých omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. marca – 1. pôstna nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

8. marca – 2. pôstna nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

15. marca – 3. pôstna nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

19. marca – sv. Jozef, ženích Panny Márie

18.00 – Suchá

22. marca – 4. pôstna nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

25. marca – Zvestovanie Pána

18.00 – Suchá

29. marca – 5. pôstna nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

zmena zimného času na letný čas

Marec 2009

Pôstne obdobie

Ne 1 1. pôstna nedeľa

Po 2 Simplícus, pápež

Ut 3 Kunigunda

St 4 Kazimír (Kántry)

Št 5 Teofil, biskup

Pi 6 Fridolín, opát (Kántry)

So 7 Perpetua a Felicita, muč. (Kántry)

Ne 8 2. pôstna nedeľa

Po 9 Františka Rímska, rehoľníčka

Ut 10 Makarius, biskup

St 11 Konštantín, kráľ

Št 12 Teofan, mních

Pi 13 Patrícia a Modesta, mučenicie

So 14 Matilda

Ne 15 3. pôstna nedeľa

Po 16 Heribert, biskup

Ut 17 Patrik, biskup

St 18 Cyril Jeruzalemský, biskup, uč. Cirkvi

Št 19 sv. Jozef, ženích Panny Márie

Pi 20 Archip

So 21 Serapion, pustovník

Ne 22 4. pôstna nedeľa

Po 23 Turíbius de Mongrovejo, biskup

Ut 24 Gabriel, archanjel

St 25 Zvestovanie Pána

Št 26 Emanuel, mučeník

Pi 27 Nikodém

So 28 Renáta, mučenicia

Ne 29 5. pôstna nedeľa

Po 30 Ján Klimak, opát

Ut 31 Benjamín, diakon a mučeník